

**REGULAMENTUL (UE) NR. 608/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 12 iunie 2013**

**privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale și
de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Consiliul a solicitat, în rezoluția sa din 25 septembrie 2008 privind un plan european global de combatere a contrafacerii și a pirateriei, revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală ⁽²⁾.
- (2) Comercializarea mărfurilor care încalcă drepturile de proprietate intelectuală aduce prejudicii semnificative titularilor de drepturi, utilizatorilor sau grupurilor de producători și producătorilor și comercianților care respectă legea. De asemenea, această comercializare ar putea înșela consumatorii și, în anumite cazuri, ar putea să le pună în pericol sănătatea și siguranța. Prin urmare, ar trebui împiedicată, în măsura posibilului, introducerea pe piața Uniunii a unor astfel de mărfuri și, în acest sens, ar trebui adoptate măsuri de contracarare a unei astfel de comercializări ilicite fără a împiedica comerțul legitim.
- (3) Revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 a arătat că, în contextul evoluțiilor de ordin economic, comercial și juridic, anumite îmbunătățiri ale cadrului legal sunt necesare pentru a consolida asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale, precum și pentru a asigura un nivel adecvat de certitudine juridică.

(4) Autoritățile vamale ar trebui să aibă competența de a asigura respectarea drepturilor de proprietate intelectuală cu privire la mărfuri care, în conformitate cu legislația vamală a Uniunii, sunt pasibile de supraveghere vamală sau control vamal și de a desfășura controale adecvate cu privire la astfel de mărfuri în vederea împiedicării operațiunilor care încalcă legislația privind drepturile de proprietate intelectuală. Asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală la frontiere, în situația în care mărfurile sunt sau ar fi trebuit să fie sub supraveghere vamală sau control vamal, este un mod eficient de a asigura rapid și efectiv protecție juridică titularului de drepturi, precum și utilizatorilor și grupurilor de producători. În cazul în care acordarea liberului de vamă pentru mărfuri este suspendată sau mărfurile sunt reținute de autoritățile vamale la frontieră, ar trebui să fie necesară numai o singură procedură judiciară, pe când pentru mărfurile găsite pe piață, care au fost dezagregate și livrate distribuitorilor, ar trebui să fie nevoie de mai multe proceduri distincte. Ar trebui să se prevadă o excepție pentru mărfurile puse în liberă circulație în cadrul regimului destinației finale, pentru că aceste mărfuri rămân sub supraveghere vamală chiar dacă au fost puse în liberă circulație. Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice bunurilor transportate de pasageri în bagajele personale, în măsura în care bunurile respective sunt de uz personal și nu există indicii că este vorba de trafic comercial.

(5) Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 nu se aplică anumitor drepturi de proprietate intelectuală și anumite încălcări sunt excluse din domeniul său de aplicare. Pentru a consolida asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, intervenția vamală ar trebui să fie extinsă la alte tipuri de încălcări care nu sunt acoperite de Regulamentul (CE) nr. 1383/2003. Prezentul regulament ar trebui să includă, prin urmare, pe lângă drepturile vizate deja de Regulamentul (CE) nr. 1383/2003, și denumirile comerciale, în măsura în care acestea sunt protejate de dreptul intern ca drepturi de proprietate exclusivă, topografiile produselor semiconductoare, precum și modelele de utilitate și dispozitivele care sunt în principal concepute, produse sau adaptate pentru a permite sau facilita eludarea măsurilor tehnologice.

(6) Încălcările care au rezultat din așa-numitul comerț paralel ilegal și „depășiri” sunt excluse din domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1383/2003. Mărfurile care fac obiectul comerțului paralel ilegal, adică mărfurile care au fost fabricate cu consimțământul titularului de drepturi, dar au fost introduse pe piață pentru prima dată în Spațiul Economic European fără consimțământul acestuia, și „depășirile”, adică mărfurile care sunt fabricate de o persoană autorizată în mod corespunzător de un titular de drepturi să fabrice o anumită cantitate de mărfuri, peste cantitățile asupra cărora se convenise de

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 3 iulie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 16 mai 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 11 iunie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 196, 2.8.2003, p. 7.

către respectiva persoană și titular, sunt fabricate ca mărfuri autentice și, prin urmare, nu este adecvat ca autoritățile vamale să își concentreze eforturile asupra acestui tip de mărfuri. Prin urmare, comerțul paralel ilegal și „depășirile” ar trebui să fie, de asemenea, excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.

- (7) Ar trebui ca statele membre, în cooperare cu Comisia, să ofere o formare profesională adecvată funcționarilor vamali pentru a garanta corecta punere în aplicare a prezentului regulament.
- (8) Odată finalizată punerea sa în aplicare, prezentul regulament va contribui într-o mai mare măsură la crearea unei piețe interne care să asigure titularilor de drepturi o protecție mai eficace, să stimuleze creativitatea și inovarea și să ofere consumatorilor produse fiabile și de calitate înaltă, toate acestea participând la consolidarea tranzacțiilor transfrontaliere dintre consumatori, întreprinderi și comercianți.
- (9) Statele membre se confruntă cu resurse tot mai limitate în domeniul vamal. Prin urmare, ar trebui să fie sprijinită promovarea de tehnologii și strategii de gestionare a riscurilor pentru a utiliza la maximum resursele aflate la dispoziția autorităților vamale.
- (10) Prezentul regulament conține numai norme procedurale destinate autorităților vamale. Prin urmare, prezentul regulament nu prevede niciun fel de criterii de stabilire a existenței unei încălcări a unui drept de proprietate intelectuală.
- (11) În cadrul „Declarației privind Acordul TRIPS și sănătatea publică”, adoptată la 14 noiembrie 2001 cu ocazia conferinței ministeriale a OMC de la Doha, Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (Acordul TRIPS) poate și ar trebui să fie interpretat și pus în aplicare într-un mod care să sprijine dreptul membrilor OMC de a proteja sănătatea publică și, în special, de a promova accesul la medicamente pentru toți. Prin urmare, în conformitate cu angajamentele internaționale ale Uniunii și cu politica sa de cooperare pentru dezvoltare, în ceea ce privește medicamentele pentru care trecerea pe teritoriul Uniunii, cu sau fără transbordare, antrepozitare, divizare sau schimbare a modului sau a mijloacelor de transport, reprezintă doar o parte a călătoriei care a început și se încheie în afara teritoriului vamal al Uniunii, autoritățile vamale ar trebui să țină seama, la evaluarea riscului de încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală, de orice

probabilitate importantă de deturnare a acestor medicamente pe piața Uniunii.

- (12) Prezentul regulament nu ar trebui să afecteze dispozițiile privind competența instanțelor, în special cele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾.
- (13) Ar trebui ca persoanele, utilizatorii, organismele sau grupurile de producători, care sunt în poziția de a iniția în nume propriu proceduri judiciare cu privire la o eventuală încălcare a unui drept de proprietate intelectuală, să aibă dreptul de a depune o cerere.
- (14) Pentru a se garanta respectarea drepturilor de proprietate intelectuală pe întreg teritoriul Uniunii, este oportun să se permită persoanelor sau entităților care doresc asigurarea respectării unui drept de proprietate intelectuală care acoperă întreg teritoriul Uniunii să se poată adresa autorităților vamale dintr-un singur stat membru. Acești solicitanți ar trebui să poată cere ca autoritățile respective să decidă luarea de măsuri de punere în aplicare a dreptului de proprietate intelectuală atât în propriul stat membru, cât și în orice alt stat membru.
- (15) Pentru a asigura rapid respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, ar trebui să se prevadă că, în cazul în care autoritățile vamale au suspiciuni, pe baza unor indicații rezonabile, că mărfurile aflate sub supravegherea lor încalcă drepturi de proprietate intelectuală, acestea pot suspenda acordarea liberului de vamă sau pot reține mărfurile, fie din proprie inițiativă, fie la cerere, pentru a permite persoanei sau entității care are dreptul de a depune o cerere să inițieze proceduri pentru a determina dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat.
- (16) Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 a permis statelor membre să prevadă o procedură care autorizează distrugerea anumitor mărfuri fără obligația de a iniția procedura de determinare a încălcării unui drept de proprietate intelectuală. Așa cum s-a afirmat în Rezoluția Parlamentului European din 18 decembrie 2008 referitoare la impactul contrafacției asupra comerțului internațional ⁽²⁾, această procedură s-a dovedit a fi de mare succes în statele membre unde a fost disponibilă. Prin urmare, procedura ar trebui să devină obligatorie cu privire la orice tip de încălcare a

⁽¹⁾ JO L 351, 20.12.2012, p. 1.

⁽²⁾ JO C 45 E, 23.2.2010, p. 47.

- drepturilor de proprietate intelectuală și ar trebui aplicată, în cazul în care declarantul sau deținătorul mărfurilor este de acord cu distrugerea. În plus, această procedură ar trebui să prevadă faptul că autoritățile vamale pot considera că declarantul sau deținătorul mărfurilor a fost de acord cu distrugerea mărfurilor în cazul în care nu s-a opus în mod explicit distrugerii în termenul prevăzut.
- (17) Pentru a reduce la minimum sarcinile și costurile administrative, ar trebui să se introducă o procedură specifică pentru transporturile mici de mărfuri contrafăcute și piratate, care ar trebui să permită ca astfel de mărfuri să fie distruse fără acordul explicit al solicitantului în fiecare caz în parte. Totuși, pentru ca respectiva procedură să fie aplicată, în cerere solicitantul ar trebui să facă o solicitare generală. De asemenea, autoritățile vamale ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita solicitantului să acopere costurile aferente aplicării respectivei proceduri.
- (18) Pentru a asigura certitudinea juridică, este oportună modificarea termenelor pentru suspendarea acordării liberului de vamă sau pentru reținerea mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală și a condițiilor în care trebuie transferate persoanelor sau entităților în cauză de către autoritățile vamale informații privind mărfurile reținute, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1383/2003.
- (19) Ținând seama de caracterul provizoriu și preventiv al măsurilor adoptate de autoritățile vamale la aplicarea prezentului regulament și de interesele contradictorii ale părților afectate de măsurile respective, unele aspecte ale procedurilor ar trebui adaptate pentru a garanta o bună aplicare a prezentului regulament, asigurând, în același timp, respectarea drepturilor părților în cauză. Astfel, în privința diferitelor notificări prevăzute de prezentul regulament, autoritățile vamale ar trebui să informeze persoana relevantă, pe baza documentelor privind tratamentul vamal sau a situației în care sunt plasate mărfurile. În plus, dat fiind faptul că procedura de distrugere a mărfurilor presupune faptul că atât declarantul, cât și deținătorul mărfurilor și titularul deciziei ar trebui să comunice în paralel posibilele obiecții față de distrugere, ar trebui să se asigure faptul că titularului deciziei i se acordă posibilitatea de a reacționa la o obiecție potențială față de distrugere făcută de declarant sau de deținătorul mărfurilor. Prin urmare, ar trebui să se asigure faptul că declarantul sau deținătorul mărfurilor este informat cu privire la suspendarea acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau cu privire la reținerea acestora înainte sau în aceeași zi în care este informat titularul deciziei.
- (20) Autoritățile vamale și Comisia sunt încurajate să coopereze cu Observatorul European al Încălcărilor Drepturilor de Proprietate Intelectuală în cadrul competențelor lor respective.
- (21) În vederea eliminării comerțului internațional cu mărfuri care încalcă drepturile de proprietate intelectuală, Acordul TRIPS prevede că membrii OMC au obligația de a promova schimbul de informații dintre autoritățile vamale cu privire la acest tip de comerț. Prin urmare, ar trebui să fie posibil pentru Comisie și pentru autoritățile vamale ale statelor membre să schimbe informații referitoare la încălcări prezumate ale drepturilor de proprietate intelectuală cu autoritățile relevante ale țărilor terțe, inclusiv cu privire la mărfuri care sunt în tranzit pe teritoriul Uniunii și care provin sau sunt destinate țărilor terțe respective.
- (22) Din motive de eficiență, ar trebui să se aplice dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a dreptului în materie vamală și agricolă⁽¹⁾.
- (23) Răspunderea autorităților vamale ar trebui să fie reglementată de legislația statelor membre, deși acceptarea de către autoritățile vamale a unei cereri nu ar trebui să dea titularului deciziei dreptul la despăgubiri în cazul în care mărfurile suspectate de încălcarea unui drept de proprietate intelectuală nu sunt detectate de autoritățile vamale și li se acordă liberul de vamă sau nu se ia nicio măsură de reținere a acestora.
- (24) Având în vedere că autoritățile vamale intervin ca urmare a unei cereri, este oportun să se prevadă ca titularul unei decizii să ramburseze toate costurile suportate de autoritățile vamale cu ocazia intervenției pentru asigurarea respectării drepturilor sale de proprietate intelectuală. Totuși, aceasta nu ar trebui să îl împiedice pe titularul deciziei să solicite despăgubiri de la persoana care i-a încălcat drepturile sau de la alte persoane care ar putea fi considerate răspunzătoare în conformitate cu legislația statului membru în care au fost găsite mărfurile. Astfel de persoane ar putea include intermediari, după caz. Costurile și prejudiciile suportate de alte persoane decât autoritățile vamale ca urmare a unei intervenții vamale, în cazul în care acordarea liberului de vamă pentru mărfuri este suspendată sau mărfurile sunt reținute ca urmare a cererii unui terț pe baza drepturilor de proprietate intelectuală, ar trebui să fie reglementate de legislația specifică aplicabilă în fiecare caz particular.
- (25) Prezentul regulament introduce posibilitatea ca autoritățile vamale să permită deplasarea mărfurilor care urmează să fie distruse, sub supraveghere vamală, între diverse locuri de pe teritoriul vamal al Uniunii. În plus, autoritățile vamale pot decide să acorde unor astfel de mărfuri liberul de vamă spre liberă circulație în vederea

(1) JO L 82, 22.3.1997, p. 1.

reciclării sau eliminării în continuare în afara circuitelor comerciale inclusiv pentru campaniile de sensibilizare, formare și scopuri educative.

- (26) Asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale implică schimbul de date cu privire la deciziile referitoare la cereri. Prelucrarea datelor include și date cu caracter personal și ar trebui să se efectueze în conformitate cu dreptul Uniunii, astfel cum este stabilită în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ și în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾.
- (27) Schimbul de informații referitoare la deciziile privind cererile și la intervențiile vamale ar trebui să se desfășoare printr-o bază de date electronică centralizată. Ar trebui definite entitatea care va controla și gestiona baza de date și entitățile responsabile pentru asigurarea securității procesului de prelucrare a datelor conținute de baza de date. Introducerea oricărui tip de interoperabilitate sau de schimb de informații ar trebui să respecte, în primul rând, principiul limitării scopului, potrivit căruia datele ar trebui să fie utilizate în scopul în care baza de date a fost creată și niciun alt schimb sau nicio altă interconectare nu ar trebui să fie permise în afara acestui scop.
- (28) Pentru a asigura faptul că definiția transporturilor mici poate fi adaptată dacă se dovedește a nu fi practică, ținând seama de necesitatea de a asigura desfășurarea efectivă a procedurii sau, dacă este cazul, pentru a evita orice eludare a acestei proceduri cu privire la componența transporturilor, competența de a adopta acte fără caracter legislativ și cu domeniu de aplicare general, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea elementelor care nu sunt esențiale din definiția transporturilor mici, în special a celor referitoare la cantitățile specifice prevăzute în respectiva definiție. Este deosebit de importantă desfășurarea de către Comisie a unor consultări adecvate în etapa pregătitoare, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (29) Pentru a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a dispozițiilor referitoare la definirea elementelor

modalităților practice pentru schimbul de date cu țări terțe și a dispozițiilor referitoare la formularele pentru cererea de intervenție a autorităților vamale și pentru solicitarea unei prelungiri a perioadei în cursul căreia autoritățile vamale urmează să intervină, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare, mai precis pentru definirea acelor elemente ale modalităților practice și stabilirea de formulare standard. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽³⁾. Pentru stabilirea de formulare standard, deși obiectul dispozițiilor prezentului regulament care urmează să fie pus în aplicare intră sub incidența politicii comerciale comune, dată fiind natura și impactul actelor de punere în aplicare, pentru adoptarea acestora ar trebui utilizată procedura consultativă, deoarece toate detaliile referitoare la ce informații trebuie incluse în formulare reies direct din textul prezentului regulament. Prin urmare, respectivele acte de punere în aplicare vor stabili numai formatul și structura formularului și nu vor avea niciun fel de alte implicații pentru politica comercială comună a Uniunii.

- (30) Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 ar trebui să fie abrogat.
- (31) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un aviz la 12 octombrie 2011 ⁽⁴⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește condițiile și procedurile de intervenție a autorităților vamale, în cazul în care mărfurile susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală sunt sau ar fi trebuit să fie supuse supravegherii vamale sau controlului vamal pe teritoriul vamal al Uniunii, conform Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar ⁽⁵⁾, în special în ceea ce privește mărfurile aflate în următoarele situații:

- (a) atunci când sunt declarate pentru punerea în liberă circulație, export sau reexport;

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽⁴⁾ JO C 363, 13.12.2011, p. 3.

⁽⁵⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

- (b) la intrarea sau părăsirea teritoriului vamal al Uniunii;
- (c) atunci când fac obiectul unei proceduri suspensive sau sunt plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber.

(2) În ceea ce privește mărfurile care fac obiectul supravegherii vamale sau al controlului vamal și fără a aduce atingere articolelor 17 și 18, autoritățile vamale desfășoară controale vamale adecvate și iau măsuri de identificare proporționale, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (1) și articolul 72 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 în conformitate cu criteriile pentru analiza riscului în vederea împiedicării actelor care încalcă legislația referitoare la proprietatea intelectuală aplicabilă pe teritoriul Uniunii și pentru a coopera cu țări terțe cu privire la asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală.

(3) Prezentul regulament nu se aplică mărfurilor care au fost puse în liberă circulație în cadrul regimului destinației finale.

(4) Prezentul regulament nu se aplică mărfurilor cu caracter necomercial aflate în bagajele personale ale călătorilor.

(5) Prezentul regulament nu se aplică mărfurilor care au fost fabricate cu consimțământul titularului de drepturi și nici mărfurilor fabricate de o persoană autorizată în mod corespunzător de un titular de drepturi să fabrice o anumită cantitate de mărfuri, în exces față de cantitățile asupra cărora se convenise de către respectiva persoană și titularul de drepturi.

(6) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului intern sau al Uniunii privind proprietatea intelectuală sau legislației statelor membre în ceea ce privește procedurile penale.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

1. „drept de proprietate intelectuală” înseamnă:

- (a) o marcă;
- (b) un desen sau un model;
- (c) un drept de autor sau orice drept conex, astfel cum se prevede în dreptul intern sau al Uniunii;
- (d) o indicație geografică;
- (e) un brevet de invenție, astfel cum se prevede în dreptul intern sau al Uniunii;

(f) un certificat suplimentar de protecție pentru medicamente, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente ⁽¹⁾;

(g) un certificat suplimentar de protecție pentru produse fitosanitare, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 1610/96 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 1996 privind crearea unui certificat suplimentar de protecție pentru produsele fitosanitare ⁽²⁾;

(h) o protecție comunitară a soiurilor de plante, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante ⁽³⁾;

(i) un drept de proprietate asupra unui soi de plantă, astfel cum se prevede în dreptul intern;

(j) topografia unui produs semiconductor, astfel cum se prevede în dreptul intern sau al Uniunii;

(k) un model de utilitate, în măsura în care este protejat de un drept de proprietate intelectuală în dreptul intern sau al Uniunii;

(l) o denumire comercială, în măsura în care este protejat de un drept de proprietate intelectuală în dreptul intern sau al Uniunii;

2. „marcă” înseamnă:

(a) o marcă comunitară, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară ⁽⁴⁾;

(b) o marcă înregistrată într-un stat membru sau, în ceea ce privește Belgia, Luxemburg și Țările de Jos, la Oficiul Benelux de proprietate intelectuală;

(c) o marcă înregistrată în temeiul acordurilor internaționale care produce efecte într-un stat membru sau în Uniune;

3. „desen sau model” înseamnă:

(a) un desen sau model comunitar, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ JO L 152, 16.6.2009, p. 1.

⁽²⁾ JO L 198, 8.8.1996, p. 30.

⁽³⁾ JO L 227, 1.9.1994, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 78, 24.3.2009, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 3, 5.1.2002, p. 1.

- (b) un desen sau model înregistrat într-un stat membru sau, în ceea ce privește Belgia, Luxemburg și Țările de Jos, la Oficiul Benelux de proprietate intelectuală;
- (c) un desen sau model înregistrat în temeiul acordurilor internaționale care produce efecte într-un stat membru sau în Uniune;

4. „indicație geografică” înseamnă:

- (a) o indicație geografică sau o denumire de origine protejată a produselor agricole și alimentare, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾;
- (b) o denumire de origine sau o indicație geografică pentru vinuri, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽²⁾;
- (c) o denumire geografică pentru băuturi aromatizate pe bază de produse vitivinicole, astfel cum se prevede în Regulamentul (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului din 10 iunie 1991 de stabilire a normelor generale privind definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole ⁽³⁾;
- (d) o indicație geografică pentru băuturi spirtoase, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase ⁽⁴⁾;
- (e) o indicație geografică pentru produse care nu se încadrează la literele (a)-(d), în măsura în care aceasta este stabilită ca drept exclusiv de proprietate intelectuală de dreptul intern sau al Uniunii;
- (f) o indicație geografică prevăzută în acordurile încheiate de Uniune cu țări terțe și inclusă ca atare în respectivele acorduri;

5. „mărfuri contrafăcute” înseamnă:

- (a) mărfuri care fac obiectul unui act de încălcare a drepturilor de marcă în statul membru în care sunt găsite mărfurile și pe care este aplicat fără autorizare un semn identic cu o marcă înregistrată în mod corespunzător pentru același tip de mărfuri sau care nu pot fi distinse, în aspectele lor esențiale, de o astfel de marcă;

- (b) mărfuri care fac obiectul unui act de încălcare a unei indicații geografice în statul membru în care sunt găsite mărfurile și care poartă sau sunt descrise printr-o denumire sau un termen protejat referitor la respectiva indicație geografică;

- (c) orice ambalaj, etichetă, autocolant, broșură, instrucțiuni de utilizare, document de garanție sau alt element similar, prezentate chiar și separat, care fac obiectul unei intervenții pentru încălcarea drepturilor de marcă sau a unei indicații geografice și care includ un semn, un nume sau un termen care este identic cu o marcă înregistrată în mod corespunzător sau cu o indicație geografică protejată, sau care nu poate fi distins în aspectele sale esențiale de o astfel de marcă sau indicație geografică, și care pot fi utilizate pentru același tip de mărfuri pentru care marca respectivă sau indicația geografică este înregistrată;

6. „mărfuri piratate” înseamnă mărfuri care fac obiectul unui act de încălcare a unui drept de autor sau a unui drept conex sau a unui desen sau model în statul membru în care sunt găsite mărfurile și care reprezintă sau conțin copii realizate fără acordul titularului unui drept de autor sau drept conex sau al unui desen sau model, sau fără acordul unei persoane autorizate de către titularul respectiv în țara de fabricație;

7. „mărfuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală” înseamnă mărfuri în privința cărora există indicații rezonabile că, în statul membru în care aceste mărfuri se găsesc, acestea sunt la prima vedere:

- (a) mărfuri care fac obiectul unui act de încălcare a unui drept de proprietate intelectuală în respectivul stat membru;

- (b) dispozitive, produse sau componente care sunt în primul rând concepute, produse sau adaptate pentru a permite sau facilita eludarea oricărei tehnologii, oricărui dispozitiv sau oricărei componente care, în cursul normal al funcționării sale, împiedică sau restricționează acte cu privire la opere care nu sunt autorizate de titularul dreptului de autor sau al oricărui drept conex dreptului de autor și care sunt legate de o acțiune pentru încălcarea drepturilor menționate în respectivul stat membru;

- (c) orice tipare sau matrițe concepute special sau adaptate pentru fabricarea de mărfuri care încalcă un drept de proprietate intelectuală, dacă respectivele tipare sau matrițe se referă la o acțiune pentru încălcarea unui drept de proprietate intelectuală în respectivul stat membru;

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.

⁽²⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽³⁾ JO L 149, 14.6.1991, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 39, 13.2.2008, p. 16.

8. „titular de drepturi” înseamnă titularul de drepturi de proprietate intelectuală;
9. „cerere” înseamnă o solicitare prezentată serviciului vamal competent pentru autoritățile vamale pentru a interveni în cazul mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală;
10. „cerere națională” înseamnă o cerere prin care se solicită autorităților vamale ale unui stat membru să intervină în acel stat membru;
11. „cerere la nivelul Uniunii” înseamnă o cerere depusă într-un stat membru prin care se solicită autorităților vamale din acel stat membru și din unul sau mai multe alte state membre să intervină în statele membre respective;
12. „solicitant” înseamnă persoana sau entitatea în numele căreia se depune cererea;
13. „titularul deciziei” înseamnă titularul unei decizii de acceptare a unei cereri;
14. „deținătorul mărfurilor” înseamnă persoana care este proprietarul mărfurilor despre care se suspectează că încalcă un drept de proprietate intelectuală sau care are un drept similar de dispoziție asupra acestora sau care are controlul fizic al acestora;
15. „declarant” înseamnă declarantul astfel cum este definit la articolul 4 punctul 18 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;
16. „distrugere” înseamnă distrugerea fizică, reciclarea sau eliminarea mărfurilor în afara circuitelor comerciale, astfel încât să se evite prejudicierea titularului deciziei de acceptare a cererii;
17. „teritoriul vamal al Uniunii” înseamnă teritoriul vamal al Comunității astfel cum este definit la articolul 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;
18. „acordarea liberului de vamă” înseamnă acordarea liberului de vamă astfel cum este definită la articolul 4 punctul 20 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;
19. „transport mic” reprezintă o trimitere poștală sau prin curierat rapid care:
- (a) conține trei unități sau mai puține;
- sau
- (b) are o greutate brută de mai puțin de două kilograme.

În sensul literei (a), o „unitate” înseamnă o marfă, astfel cum este clasificată în temeiul Nomenclurii combinate

în conformitate cu anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun ⁽¹⁾, dacă nu este ambalată, sau ambalajul unor astfel de mărfuri destinate vânzării cu amănuntul către consumatorul final.

În sensul prezentei definiții, mărfurile distincte care se încadrează în același cod din Nomenclatura combinată sunt considerate unități diferite, iar mărfurile prezentate ca seturi clasificate într-un cod din Nomenclatura combinată sunt considerate o singură unitate;

20. „mărfuri perisabile” reprezintă orice mărfuri despre care autoritățile vamale consideră că se deteriorează dacă sunt ținute pentru o perioadă de până la 20 de zile de la data suspendării acordării liberului de vamă sau a reținerii;
21. „licență exclusivă” înseamnă o licență (indiferent dacă generală sau limitată) prin care este autorizat titularul licenței, cu excluderea tuturor celorlalte persoane, inclusiv persoana care acordă licența, să folosească un drept de proprietate intelectuală într-un mod autorizat de licență.

CAPITOLUL II

CERERI

SECȚIUNEA 1

Depunerea cererilor

Articolul 3

Dreptul de a depune o cerere

Următoarele persoane și entități, în măsura în care au dreptul de a iniția proceduri pentru a stabili dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat în statul membru sau în statele membre în care se solicită autorităților vamale să intervină, au dreptul de a depune:

1. o cerere națională sau o cerere la nivelul Uniunii:

- (a) titularii de drepturi;
- (b) organismele de gestiune colectivă a drepturilor de proprietate intelectuală, astfel cum sunt menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală ⁽²⁾;
- (c) organismele de protecție profesională, astfel cum sunt menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2004/48/CE;

⁽¹⁾ JO L 256, 7.9.1987, p. 1.

⁽²⁾ JO L 157, 30.4.2004, p. 45.

(d) grupurile în sensul articolului 3 punctul 2 și al articolului 49 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, grupurile de producători în sensul articolului 118e din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 sau grupurile de producători similare prevăzute în dreptul Uniunii privind indicațiile geografice care reprezintă producătorii de produse cu o indicație geografică sau reprezentanții unor astfel de grupuri, în special Regulamentele (CEE) nr. 1601/91 și (CE) nr. 110/2008 și operatorii care au dreptul de a utiliza o indicație geografică, precum și organismele de control sau autoritățile competente pentru o astfel de indicație geografică;

2. o cerere națională:

(a) persoanele sau entitățile autorizate să utilizeze drepturile de proprietate intelectuală, care au fost autorizate în mod formal de titularul de drepturi să inițieze proceduri pentru a stabili dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat;

(b) grupurile de producători prevăzute de legislația statelor membre privind indicațiile geografice care reprezintă producătorii produselor cu indicații geografice sau reprezentanții unor astfel de grupuri și operatorii care au dreptul de a utiliza o indicație geografică, precum și organismele de control sau autoritățile competente în materie de indicații geografice;

3. o cerere la nivelul Uniunii: titularii unor licențe exclusive care acoperă întregul teritoriu a două sau mai multe state membre, atunci când aceștia au fost autorizați în mod formal în statele membre respective de titularul de drepturi să inițieze proceduri pentru a stabili dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat.

Articolul 4

Drepturile de proprietate intelectuală acoperite de cererile la nivelul Uniunii

O cerere la nivelul Uniunii poate fi depusă numai cu privire la drepturi de proprietate intelectuală care au la bază dreptul Uniunii care produce efecte în întreaga Uniune.

Articolul 5

Depunerea cererilor

(1) Fiecare stat membru desemnează serviciul vamal competent pentru primirea și prelucrarea cererilor (denumit în continuare „serviciul vamal competent”). Statul membru informează Comisia în mod corespunzător, iar Comisia face publică o listă a serviciilor vamale competente desemnate de statele membre.

(2) Cererile trebuie depuse la serviciul vamal competent. Cererea trebuie să fie întocmită pe baza formularului prevăzut la articolul 6 și să conțină informațiile solicitate în acesta.

(3) În cazul în care o cerere este depusă după notificarea de către autoritățile vamale privind suspendarea acordării liberului de vamă sau privind reținerea mărfurilor în conformitate cu articolul 18 alineatul (3), respectiva cerere trebuie să respecte următoarele cerințe:

(a) să fie depusă la serviciul vamal competent în termen de patru zile lucrătoare de la notificarea privind suspendarea acordării liberului de vamă sau privind reținerea mărfurilor;

(b) să fie o cerere națională;

(c) să conțină informațiile prevăzute la articolul 6 alineatul (3). Cu toate acestea, solicitantul poate omite informațiile menționate la literele (g), (h) sau (i) de la respectivul alineat.

(4) Cu excepția cazului menționat la articolul 3 punctul 3, se poate depune, per stat membru, numai o cerere națională și o cerere la nivelul Uniunii pentru același drept de proprietate intelectuală protejat în respectivul stat membru. În cazul menționat la articolul 3 punctul 3 se permite mai mult de o cerere la nivelul Uniunii.

(5) În cazul în care o cerere la nivelul Uniunii se acceptă pentru un stat membru care face deja obiectul unei alte cereri la nivelul Uniunii acceptată pentru același solicitant și pentru același drept de proprietate intelectuală, autoritățile vamale ale respectivului stat membru intervin în baza cererii la nivelul Uniunii care a fost prima acceptată. Autoritățile vamale informează serviciul vamal competent din statul membru în care a fost acceptată orice cerere ulterioară la nivelul Uniunii, care modifică sau revocă decizia de acceptare a cererii ulterioare respective la nivelul Uniunii.

(6) În cazul în care sunt disponibile sisteme informatice pentru primirea și prelucrarea cererilor, cererile și anexele sunt depuse prin intermediul tehnicilor de prelucrare electronică a datelor. Statele membre și Comisia dezvoltă, mențin și utilizează astfel de sisteme în conformitate cu planul strategic multianual menționat la articolul 8 alineatul (2) din Decizia nr. 70/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind crearea unui mediu informatizat pentru vamă și comerț ⁽¹⁾.

Articolul 6

Formularul de cerere

(1) Comisia stabilește un formular de cerere prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 34 alineatul (2).

⁽¹⁾ JO L 23, 26.1.2008, p. 21.

- (2) Formularul de cerere menționează informațiile care trebuie furnizate persoanelor vizate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și al legislației interne de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE.
- (3) Comisia se asigură că următoarele informații sunt furnizate de solicitant în formularul de cerere:
- (a) date privind solicitantul;
- (b) statutul solicitantului în sensul articolului 3;
- (c) documente doveditoare furnizate pentru a permite serviciului vamal competent să constate că solicitantul are dreptul să depună cererea;
- (d) în cazul în care solicitantul depune cererea printr-un reprezentant, detaliile privind persoana care îl reprezintă și dovada împuternicirii persoanei respective de a acționa ca reprezentant, în conformitate cu legislația statului membru în care este depusă cererea;
- (e) dreptul sau drepturile de proprietate intelectuală a căror respectare urmează să fie asigurată;
- (f) în cazul unei cereri la nivelul Uniunii, statele membre în care se solicită intervenția autorităților vamale;
- (g) date specifice și tehnice privind mărfurile originale, inclusiv marcate, cum ar fi codul de bare și imagini, dacă este cazul;
- (h) informațiile necesare pentru a permite autorităților vamale să identifice ușor mărfurile în cauză;
- (i) informații relevante pentru analiza și evaluarea de către autoritățile vamale a riscului de încălcare a dreptului (drepturilor) de proprietate intelectuală în cauză, cum ar fi informații privind distribuitorii autorizați;
- (j) dacă informațiile prevăzute în conformitate cu litera (g), (h) sau (i) de la prezentul alineat urmează a fi marcate pentru tratare restrânsă, în conformitate cu articolul 31 alineatul (5);
- (k) coordonatele oricărui reprezentant desemnat de solicitant, responsabil cu aspectele juridice și tehnice;
- (l) angajamentul solicitantului de a informa serviciul vamal competent cu privire la situațiile prevăzute la articolul 15;
- (m) angajamentul solicitantului de a transmite și de a actualiza orice informații relevante pentru analiza și evaluarea de către autoritățile vamale a riscului de încălcare a dreptului (drepturilor) de proprietate intelectuală în cauză;
- (n) angajamentul solicitantului de a-și asuma răspunderea în condițiile prevăzute la articolul 28;
- (o) angajamentul solicitantului de a suporta cheltuielile menționate la articolul 29 în condițiile precizate la respectivul articol;
- (p) acordul solicitantului ca datele furnizate de el să fie prelucrate de Comisie și de statele membre;
- (q) dacă solicitantul solicită utilizarea procedurii menționate la articolul 26 și, în cazul în care acest lucru este cerut de autoritățile vamale, dacă este de acord să acopere costurile referitoare la distrugerea mărfurilor, în temeiul respectivei proceduri.

SECȚIUNEA 2

Deciziile privind cererile

Articolul 7

Prelucrarea cererilor incomplete

(1) Atunci când, la primirea unei cereri, serviciul vamal competent consideră că cererea nu conține toate informațiile necesare în conformitate cu articolul 6 alineatul (3), serviciul vamal competent cere solicitantului să furnizeze informațiile lipsă în termen de 10 zile lucrătoare de la notificarea către solicitant a cererii serviciului.

În astfel de cazuri, termenul menționat la articolul 9 alineatul (1) se suspendă până la primirea informațiilor relevante.

(2) Dacă solicitantul nu furnizează informațiile lipsă în termenul menționat la alineatul (1) primul paragraf, serviciul vamal competent respinge cererea.

Articolul 8

Taxe

Solicitantul nu plătește niciun fel de taxă pentru acoperirea costurilor administrative aferente prelucrării cererii.

Articolul 9

Notificarea deciziilor de acceptare sau de respingere a cererilor

(1) Serviciul vamal competent informează solicitantul cu privire la decizia de acceptare sau de respingere a cererii în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii. În caz de respingere, serviciul vamal competent își motivează decizia și include informațiile cu privire la procedura de recurs.

(2) În cazul în care solicitantul a fost informat cu privire la suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor de către autoritățile vamale înaintea depunerii cererii, serviciul vamal competent informează solicitantul cu privire la decizia de acceptare sau de respingere a cererii în termen de două zile lucrătoare de la primirea cererii.

Articolul 10

Deciziile privind cererile

(1) O decizie de acceptare a unei cereri naționale și orice decizie de revocare sau de modificare a acesteia produc efecte în statul membru în care s-a depus cererea națională din ziua următoare datei adoptării.

O decizie de prelungire a perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină produce efecte în statul membru în care s-a depus cererea națională în ziua următoare datei de expirare a perioadei care urmează a fi prelungite.

(2) O decizie de acceptare a unei cereri la nivelul Uniunii și orice decizie de revocare sau de modificare a acesteia produc efecte după cum urmează:

- (a) în statul membru în care s-a depus cererea, în ziua următoare datei adoptării;
- (b) în toate celelalte state membre în care se solicită intervenția autorităților vamale, în ziua următoare datei notificării autorităților vamale în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) și cu condiția ca titularul deciziei să își fi îndeplinit obligațiile care îi revin în conformitate cu articolul 29 alineatul (3) în ceea ce privește costurile de traducere.

O decizie de prelungire a perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină produce efecte în statul membru în care s-a depus cererea la nivelul Uniunii și în toate celelalte state membre în care este solicitată intervenția autorităților vamale în ziua următoare datei de expirare a perioadei care urmează a fi prelungite.

Articolul 11

Perioada în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină

(1) În momentul acceptării unei cereri, serviciul vamal competent stabilește perioada în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină.

Perioada respectivă începe din ziua din care decizia de acceptare a cererii produce efecte în conformitate cu articolul 10 și nu depășește un an de la ziua următoare datei adoptării.

(2) În cazul în care o cerere depusă după notificarea, de către autoritățile vamale, a suspendării acordării liberului de vamă sau a reținerii mărfurilor în conformitate cu articolul 18 alineatul (3) nu conține informațiile menționate la articolul 6 alineatul (3) litera (g), (h) sau (i), cererea în cauză este acceptată numai în

ceea ce privește suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor respective, cu excepția cazului în care respectivele informații sunt furnizate în termen de 10 zile după notificarea suspendării acordării liberului de vamă sau a reținerii mărfurilor.

(3) În cazul în care un drept de proprietate intelectuală încetează să mai producă efecte sau în cazul în care solicitantul încetează din alte motive să aibă dreptul de a depune o cerere, autoritățile vamale nu intervin. Decizia de acceptare a cererii este revocată sau modificată în consecință de serviciul vamal competent care a adoptat decizia.

Articolul 12

Prelungirea perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină

(1) La expirarea perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină și cu condiția ca titularul deciziei să fi plătit în prealabil autorităților vamale datoriile în temeiul prezentului regulament, serviciul vamal competent care a adoptat decizia inițială poate prelungi această perioadă la solicitarea titularului deciziei.

(2) În cazul în care cererea de prelungire a perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină este recepționată de serviciul vamal competent cu mai puțin de 30 de zile lucrătoare înainte de expirarea perioadei care urmează să fie prelungită, serviciul vamal competent poate refuza cererea respectivă.

(3) Serviciul vamal competent informează titularul deciziei în legătură cu decizia sa privind prelungirea în termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii cererii menționate la alineatul (1). Serviciul vamal competent stabilește perioada în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină.

(4) Perioada de prelungire în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină începe din ziua următoare datei de expirare a perioadei anterioare și nu depășește un an.

(5) În cazul în care un drept de proprietate intelectuală încetează să mai producă efecte sau în cazul în care solicitantul încetează din alte motive să aibă dreptul de a depune o cerere, autoritățile vamale nu intervin. Decizia de acceptare a prelungirii este revocată sau modificată în consecință de serviciul vamal competent care a adoptat decizia.

(6) Titularul deciziei nu plătește niciun fel de redevență pentru acoperirea costurilor administrative aferente prelungirii cererii de prelungire.

(7) Comisia stabilește un formular de cerere de prelungire a perioadei prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 34 alineatul (2).

*Articolul 13***Modificarea deciziei privind drepturile de proprietate intelectuală**

Serviciul vamal competent care a adoptat decizia de acceptare a cererii poate, la solicitarea titularului respectivei decizii, să modifice lista drepturilor de proprietate intelectuală din acea decizie.

În cazul adăugării unui nou drept de proprietate intelectuală, cererea conține informațiile enumerate la articolul 6 alineatul (3) literele (c), (e), (g), (h) și (i).

În cazul unei decizii de acceptare a unei cereri la nivelul Uniunii, orice modificare care constă în adăugarea de drepturi de proprietate intelectuală se limitează la drepturile de proprietate intelectuală care intră sub incidența articolului 4.

*Articolul 14***Obligațiile serviciului vamal competent în materie de notificare**

(1) Serviciul vamal competent la care s-a depus o cerere națională transmite birourilor vamale din statul său membru, imediat după adoptare, următoarele decizii:

- (a) deciziile de acceptare a cererii;
- (b) deciziile de revocare a deciziilor de acceptare a cererii;
- (c) deciziile de modificare a deciziilor de acceptare a cererii;
- (d) deciziile de prelungire a perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină.

(2) Serviciul vamal competent la care s-a depus o cerere la nivelul Uniunii transmite serviciilor vamale competente din statul membru sau statele membre indicate în cererea la nivelul Uniunii următoarele decizii, imediat după adoptare:

- (a) deciziile de acceptare a cererii;
- (b) deciziile de revocare a deciziilor de acceptare a cererii;
- (c) deciziile de modificare a deciziilor de acceptare a cererii;
- (d) deciziile de prelungire a perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină.

Serviciul vamal competent din statul membru sau statele membre indicate în cererea la nivelul Uniunii transmite imediat după primire birourilor sale vamale respectivele decizii.

(3) Serviciul vamal competent din statul membru sau statele membre indicate în cererea la nivelul Uniunii poate solicita serviciului vamal competent care a adoptat decizia de acceptare a cererii să îi transmită informații suplimentare considerate necesare pentru punerea în aplicare a deciziei respective.

(4) Serviciul vamal competent transmite deciziile sale de suspendare a intervențiilor autorităților vamale în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) birourilor vamale din statul său membru, imediat după adoptare.

*Articolul 15***Obligațiile titularului deciziei în materie de notificare**

Titularul deciziei informează imediat serviciul vamal competent care a acceptat cererea în următoarele cazuri:

- (a) un drept de proprietate intelectuală vizat de cerere încetează să producă efecte;
- (b) titularul deciziei încetează din alte motive să fie îndreptățit să depună cererea;
- (c) se modifică informațiile prevăzute la articolul 6 alineatul (3).

*Articolul 16***Nerespectarea obligațiilor care îi revin titularului deciziei**

(1) În cazul în care titularul deciziei utilizează informațiile furnizate de autoritățile vamale în alte scopuri decât cele prevăzute la articolul 21, serviciul vamal competent din statul membru în care informațiile au fost furnizate sau utilizate necorespunzător poate:

- (a) să revoce orice decizie adoptată de acceptare a unei cereri naționale depuse de titularul deciziei respectiv și să refuze prelungirea perioadei în care autoritățile vamale urmează să intervină;
- (b) să suspende pe teritoriul său, în cursul perioadei în care autoritățile vamale trebuie să ia măsuri, orice decizie de acceptare a unei cereri la nivelul Uniunii depuse de respectivul titular al deciziei.

(2) Serviciul vamal competent poate decide suspendarea intervenției autorităților vamale până la expirarea perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină, în cazul în care titularul deciziei:

- (a) nu își îndeplinește obligațiile de notificare în temeiul articolului 15;

- (b) nu respectă obligația privind returnarea mostrelor, astfel cum sunt prevăzute la articolul 19 alineatul (3);
- (c) nu își îndeplinește obligațiile cu privire la cheltuieli și traducere, astfel cum sunt prevăzute la articolul 29 alineatele (1) și (3);
- (d) în lipsa unui motiv valabil, nu inițiază o procedură în conformitate cu articolul 23 alineatul (3) sau cu articolul 26 alineatul (9).

În cazul unei cereri la nivelul Uniunii, decizia de a suspenda intervenția autorităților vamale produce efecte doar în statul membru în care se ia o astfel de decizie.

CAPITOLUL III

INTERVENȚIA AUTORITĂȚILOR VAMALE

SECȚIUNEA 1

Suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală

Articolul 17

Suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor după acceptarea unei cereri

(1) În cazul în care autoritățile vamale identifică mărfuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală vizat de o decizie de acceptare a unei cereri, acestea suspendă acordarea liberului de vamă pentru mărfuri sau le rețin.

(2) Înainte de suspendarea acordării liberului de vamă sau de reținerea mărfurilor, autoritățile vamale pot solicita titularului deciziei să le furnizeze orice informații relevante cu privire la mărfuri. Autoritățile vamale pot furniza titularului deciziei informații cu privire la cantitatea reală sau estimată de mărfuri, natura reală sau presupusă a acestora, precum și, dacă este cazul, imagini ale acestor mărfuri.

(3) Autoritățile vamale informează declarantul sau deținătorul mărfurilor în privința suspendării acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau a reținerii mărfurilor în termen de o zi lucrătoare de la suspendarea sau de la reținerea respectivă.

În cazul în care autoritățile vamale optează să informeze deținătorul mărfurilor și una sau mai multe persoane sunt considerate a fi deținătoare ale mărfurilor, autoritățile vamale sunt obligate să informeze cel puțin una dintre persoanele respective.

Autoritățile vamale informează titularul deciziei cu privire la suspendarea acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau cu privire la reținere, în aceeași zi sau imediat după ce declarantul sau deținătorul mărfurilor a fost informat.

Notificările includ informații privind procedura menționată la articolul 23.

(4) Autoritățile vamale informează titularul deciziei și declarantul sau deținătorul mărfurilor cărora le-a fost suspendată acordarea liberului de vamă sau care au fost reținute cu privire la cantitatea reală sau estimată și cu privire la natura reală sau presupusă a mărfurilor, inclusiv, dacă este cazul, imagini disponibile ale acestor mărfuri. De asemenea, autoritățile vamale furnizează titularului deciziei, la cerere și dacă le sunt cunoscute, numele și adresa destinatarului, expeditorului, declarantului sau deținătorului mărfurilor, precum și regimul vamal și originea, proveniența și destinația mărfurilor a căror acordare a liberului de vamă a fost suspendată sau care au fost reținute.

Articolul 18

Suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor înainte de acceptarea unei cereri

(1) În cazul în care autoritățile vamale identifică mărfuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală, care nu fac obiectul unei decizii de acceptare a unei cereri, acestea pot suspenda acordarea liberului de vamă pentru mărfurile respective sau le pot reține, cu excepția mărfurilor perisabile.

(2) Înainte de suspendarea acordării liberului de vamă sau de reținerea mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală, autoritățile vamale pot, fără a dezbăui alte informații decât cantitatea reală sau estimată de mărfuri, natura reală sau presupusă a acestora și, dacă este cazul, imagini ale acestor mărfuri, solicita oricărei persoane sau entități care poate avea dreptul să depună o cerere privind presupusa încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală să furnizeze informații relevante.

(3) Autoritățile vamale informează declarantul sau deținătorul mărfurilor în privința suspendării acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau a reținerii acestora în termen de o zi lucrătoare de la suspendarea sau de la reținerea respectivă.

În cazul în care autoritățile vamale optează să informeze deținătorul mărfurilor și una sau mai multe persoane sunt considerate a fi deținătoare ale mărfurilor, autoritățile vamale sunt obligate să informeze cel puțin una dintre persoanele respective.

Autoritățile vamale informează persoanele sau entitățile, care au dreptul să depună o cerere privind presupusa încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală, cu privire la suspendarea acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau reținerea mărfurilor, în aceeași zi sau imediat după ce declarantul sau deținătorul mărfurilor a fost informat.

Autoritățile vamale pot consulta autoritățile publice competente pentru a identifica persoanele sau entitățile care au dreptul să depună o cerere.

Notificările includ informații privind procedura menționată la articolul 23.

(4) Autoritățile vamale acordă liberul de vamă mărfurilor sau pun capăt reținerii lor imediat după încheierea tuturor formalităților vamale în următoarele cazuri:

(a) atunci când nu au identificat nicio persoană sau entitate care are dreptul să depună o cerere privind presupusa încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală, în termen de o zi lucrătoare de la suspendarea acordării liberului de vamă sau de la reținerea mărfurilor;

(b) atunci când nu au primit o cerere în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) sau când au respins o astfel de cerere.

(5) În cazul în care o cerere a fost acceptată, autoritățile vamale informează titularul deciziei, la cerere și dacă le sunt cunoscute, cu privire la numele și adresa destinatarului, expeditorului și declarantului sau deținătorului mărfurilor, precum și cu privire la regimul vamal și originea, proveniența și destinația mărfurilor a căror acordare a liberului de vamă a fost suspendată sau care au fost reținute.

Articolul 19

Controlul mărfurilor pentru care a fost suspendată acordarea liberului de vamă sau care au fost reținute și prelevarea de mostre din acestea

(1) Autoritățile vamale acordă titularului deciziei și declarantului sau deținătorului mărfurilor posibilitatea de a inspecta mărfurile pentru care a fost suspendată acordarea liberului de vamă sau care au fost reținute.

(2) Autoritățile vamale pot preleva mostre reprezentative pentru mărfuri. La cererea titularului deciziei, îi pot furniza sau trimite acestuia mostre exclusiv pentru a fi analizate și pentru a facilita continuarea procedurii referitoare la mărfurile contrafăcute și piratate. Orice analiză a acestor mostre se efectuează pe răspunderea exclusivă a titularului deciziei.

(3) Când circumstanțele o permit, titularul deciziei restituie mostrele menționate la alineatul (2) autorităților vamale la momentul finalizării analizei, cel mai târziu înainte de acordarea liberului de vamă sau de încetarea reținerii mărfurilor.

Articolul 20

Condițiile de depozitare

Autoritățile vamale stabilesc condițiile de depozitare a mărfurilor în perioada de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere.

Articolul 21

Utilizarea autorizată a anumitor informații de către titularul deciziei

În cazul în care titularul deciziei a primit informațiile menționate la articolul 17 alineatul (4), articolul 18 alineatul (5), articolul 19 sau articolul 26 alineatul (8), titularul poate dezvălui sau utiliza aceste informații doar în următoarele scopuri:

(a) pentru a iniția proceduri de stabilire a încălcării unui drept de proprietate intelectuală și în cursul acestor proceduri;

(b) în legătură cu anchetele penale referitoare la încălcarea unui drept de proprietate intelectuală și întreprinse de autoritățile publice în statele membre în care sunt găsite mărfurile;

(c) pentru a iniția o procedură penală și în cursul acestei proceduri;

(d) pentru a solicita despăgubiri de la autorul încălcării drepturilor sau de la alte persoane;

(e) pentru a conveni cu declarantul sau cu deținătorul mărfurilor ca mărfurile să fie distruse, în conformitate cu articolul 23 alineatul (1);

(f) pentru a conveni cu declarantul sau cu deținătorul mărfurilor cu privire la cuantumul garanției menționate la articolul 24 alineatul (2) litera (a).

Articolul 22

Schimbul de informații și de date între autoritățile vamale

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor aplicabile referitoare la protecția datelor din Uniune și în scopul de a contribui la eliminarea comerțului internațional cu mărfuri care încalcă drepturile de proprietate intelectuală, Comisia și autoritățile vamale ale statelor membre pot să schimbe anumite date și informații de care dispun cu autoritățile relevante din țări terțe în conformitate cu modalitățile practice menționate la alineatul (3).

(2) Datele și informațiile menționate la alineatul (1) sunt schimbate pentru a permite în mod rapid o asigurare a respectării efective a dispozițiilor în ceea ce privește transporturile de mărfuri care încalcă un drept de proprietate intelectuală. Astfel de date și informații se pot referi la punerile sub sechestru, tendințe și informații generale privind riscurile, inclusiv privind mărfurile care sunt în tranzit pe teritoriul Uniunii și care provin sau sunt destinate teritoriului țărilor terțe vizate. Aceste date și informații pot include, după caz, următoarele:

(a) natura și cantitatea mărfurilor;

(b) dreptul de proprietate intelectuală suspectat că a fost încălcat;

- (c) originea, proveniența și destinația mărfurilor;
- (d) informații privind circulația mijloacelor de transport, în special:
- (i) numele vasului sau numărul de înmatriculare al mijlocului de transport;
 - (ii) numerele de referință ale scrisorii de transport sau ale oricărui alt document de transport;
 - (iii) numărul de containere;
 - (iv) greutatea încărcăturii;
 - (v) descrierea și/sau codificarea mărfurilor;
 - (vi) numărul rezervării;
 - (vii) numărul de sigiliu;
 - (viii) locul primei încărcări;
 - (ix) locul final de descărcare;
 - (x) locul de transbordare;
 - (xi) data estimată pentru sosirea la locul final de descărcare;
- (e) informații privind circulația containerelor, în special:
- (i) numărul containerului;
 - (ii) nivelul de încărcare a containerului;
 - (iii) data deplasării;
 - (iv) tipul de circulație (cu încărcătură, fără încărcătură, transbordare, intrare, ieșire etc.);
 - (v) numele vasului sau numărul de înmatriculare a mijlocului de transport;
 - (vi) numărul călătoriei;
 - (vii) locul;
 - (viii) scrisoarea de transport sau alt document de transport.

(3) Comisia adoptă actele de punere în aplicare care definesc elementele modalităților practice necesare referitoare la schimbul de date și informații menționate la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (3).

SECȚIUNEA 2

Distrușgerea mărfurilor, inițierea procedurii și acordarea anticipată a liberului de vamă mărfurilor

Articolul 23

Distrușgerea mărfurilor și inițierea procedurii

(1) Mărfurile suspectate că sunt mărfuri care încalcă un drept de proprietate intelectuală pot fi distruse sub control vamal, fără a fi necesar să se determine dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat în conformitate cu dreptul statului membru în care sunt găsite bunurile, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

- (a) titularul deciziei a confirmat în scris autorităților vamale, în termen de 10 zile lucrătoare sau, în cazul mărfurilor perisabile, în termen de trei zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de la reținerea acestora, faptul că este convins că un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat;
- (b) titularul deciziei a confirmat în scris autorităților vamale, în termen de 10 zile lucrătoare sau, în cazul mărfurilor perisabile, în termen de trei zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă sau de la reținerea mărfurilor, acordul său privind distrușgerea mărfurilor;
- (c) declarantul sau deținătorul mărfurilor a confirmat în scris autorităților vamale, în termen de 10 zile lucrătoare sau, în cazul mărfurilor perisabile, în termen de trei zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă sau de la reținerea mărfurilor, acordul său privind distrușgerea mărfurilor. În situația în care declarantul sau deținătorul mărfurilor nu a confirmat autorităților vamale, în termenele respective, acordul său privind distrușgerea mărfurilor, nici nu a notificat autorităților vamale opoziția sa în acest sens, autoritățile vamale pot să considere că declarantul sau deținătorul mărfurilor a confirmat acordul său față de distrușgerea mărfurilor respective.

Autoritățile vamale acordă liberul de vamă mărfurilor sau pun capăt reținerii lor, imediat după încheierea tuturor formalităților vamale, în situația în care în perioada menționată la primul paragraf literele (a) și (b) acestea nu au primit nici confirmarea scrisă din partea titularului deciziei conform căreia este convins că un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat, nici acordul său referitor la distrușgere, dacă respectivele autorități nu au fost informate în mod corespunzător cu privire la inițierea procedurii pentru a stabili dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat.

(2) Distrușgerea mărfurilor se efectuează sub control vamal și pe răspunderea titularului deciziei, cu excepția cazului în care se prevede altfel în dreptul intern al statului membru în care mărfurile sunt distruse. Înainte de distrușgerea mărfurilor, se pot preleva mostre de către autoritățile competente. Mostrele luate înaintea distrugerii pot fi utilizate în scopuri educative.

(3) În situația în care declarantul sau deținătorul mărfurilor nu a confirmat în scris acordul său cu privire la distrugere și în situația în care declarantul sau deținătorul mărfurilor nu se consideră că și-a confirmat acordul cu privire la distrugere, în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf litera (c), în perioadele prevăzute la litera respectivă, autoritățile vamale informează imediat titularul deciziei în acest sens. În termen de 10 zile lucrătoare sau în termen de trei zile lucrătoare, în cazul mărfurilor perisabile, de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de la reținerea acestora, titularul deciziei inițiază procedura pentru a stabili dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat.

(4) Cu excepția cazului mărfurilor perisabile, autoritățile vamale pot prelungi perioada menționată la alineatul (3) cu maximum 10 zile lucrătoare, la cererea justificată corespunzător a titularului deciziei, în cazuri justificate.

(5) Autoritățile vamale acordă liberul de vamă mărfurilor sau pun capăt reținerii lor imediat după încheierea tuturor formalităților vamale în cazul în care nu au fost corespunzător informați, în termenele prevăzute la alineatele (3) și (4), în conformitate cu alineatul (3), cu privire la inițierea procedurii de determinare a încălcării unui drept de proprietate intelectuală.

Articolul 24

Acordarea anticipată a liberului de vamă pentru mărfuri

(1) În cazul în care autoritățile vamale au fost informate cu privire la inițierea procedurilor de determinare a încălcării dreptului privind un desen sau model, brevet, model de utilitate, topografia unui produs semiconductor sau protecție a soiurilor de plante, declarantul sau deținătorul mărfurilor poate solicita autorităților vamale să acorde liberul de vamă pentru mărfuri sau să pună capăt reținerii lor înainte de încheierea procedurilor respective.

(2) Autoritățile vamale acordă liberul de vamă pentru mărfuri sau pun capăt reținerii lor numai în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

- (a) declarantul sau deținătorul mărfurilor a depus o garanție, al cărei quantum este suficient de ridicat pentru a proteja interesele titularului deciziei;
- (b) autoritatea competentă în materie de determinare a încălcării unui drept de proprietate intelectuală nu a autorizat măsuri asiguratorii;
- (c) au fost îndeplinite toate formalitățile vamale.

(3) Furnizarea garanției menționate la alineatul (2) litera (a) nu aduce atingere celorlalte căi de atac disponibile titularului deciziei.

Articolul 25

Mărfurile abandonate în vederea distrugerii

(1) Mărfurile abandonate în vederea distrugerii în conformitate cu articolul 23 sau 26 nu sunt:

- (a) puse în liberă circulație dacă autoritățile vamale, având acordul titularului deciziei, nu decid că este necesar ca mărfurile să fie reciclate sau eliminate în afara circuitelor comerciale inclusiv pentru campaniile de sensibilizare, formare și scopuri educative. Condițiile în care mărfurile pot fi puse în liberă circulație se stabilesc de către autoritățile vamale;
- (b) transportate în afara teritoriului vamal al Uniunii;
- (c) exportate;
- (d) reexportate;
- (e) plasate sub un regim suspensiv;
- (f) plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber.

(2) Autoritățile vamale pot autoriza transportul mărfurilor menționate la alineatul (1) sub supraveghere vamală, între diferite locuri de pe teritoriul vamal al Uniunii, în vederea distrugerii sub control vamal.

Articolul 26

Procedura pentru distrugerea mărfurilor care fac obiectul unor transporturi mici

(1) Prezentul articol se aplică mărfurilor în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

- (a) mărfurile sunt susceptibile a fi mărfuri contrafăcute sau piratate;
- (b) mărfurile nu sunt produse perisabile;
- (c) mărfurile sunt vizate de o decizie de acceptare a unei cereri;
- (d) titularul deciziei a solicitat în cerere utilizarea procedurii prevăzute la acest articol;
- (e) mărfurile sunt transportate în transporturi mici.

(2) Atunci când se aplică procedura prevăzută la prezentul articol, nu se aplică articolul 17 alineatele (3) și (4) și articolul 19 alineatele (2) și (3).

(3) Autoritățile vamale informează declarantul sau deținătorul mărfurilor cu privire la suspendarea acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau a reținerii acestora în termen de o zi lucrătoare de la suspendarea acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de la reținerea acestora. Notificarea privind suspendarea liberului de vamă sau privind reținerea mărfurilor include următoarele informații:

- (a) intenția autorităților vamale de a distruge mărfurile;
- (b) drepturile declarantului sau ale deținătorului mărfurilor în conformitate cu alineatele (4), (5) și (6).

(4) Declarantul sau deținătorul mărfurilor are posibilitatea să își exprime punctul de vedere în termen de 10 zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de la reținerea acestora.

(5) Mărfurile în cauză pot fi distruse în cazul în care, în termen de 10 de zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de la reținerea acestora, declarantul sau deținătorul mărfurilor a confirmat autorităților vamale acordul său privind distrugerea mărfurilor.

(6) În cazul în care declarantul sau deținătorul mărfurilor nu a confirmat acordul său cu privire la distrugerea mărfurilor, nici nu a notificat opoziția sa în acest sens autorităților vamale, în termenul prevăzut la alineatul (5), autoritățile vamale pot considera că declarantul sau deținătorul mărfurilor a confirmat acordul său cu privire la distrugerea mărfurilor.

(7) Distrugerea se desfășoară sub control vamal. La cerere și după caz, autoritățile vamale furnizează titularului deciziei informații cu privire la cantitatea reală sau estimată de mărfuri distruse și la natura acestora.

(8) În situația în care declarantul sau deținătorul mărfurilor nu a confirmat acordul său cu privire la distrugerea mărfurilor și în situația în care se consideră că declarantul sau deținătorul mărfurilor nu a confirmat acordul său cu privire la distrugere, în conformitate cu alineatul (6), autoritățile vamale notifică imediat titularului deciziei atât cantitatea de mărfuri, cât și natura acestora, inclusiv imaginile respectivelor mărfuri, după caz. De asemenea, autoritățile vamale informează titularul deciziei, la cerere și dacă le sunt cunoscute, cu privire la numele și adresa destinatarului, expeditorului și declarantului sau deținătorului mărfurilor, precum și cu privire la regimul vamal și originea, proveniența și destinația mărfurilor a căror acordare a liberului de vamă a fost suspendată sau care au fost reținute.

(9) Autoritățile vamale acordă liberul de vamă mărfurilor sau pun capăt reținerii lor imediat după încheierea tuturor formalităților vamale în cazul în care nu au primit informații din partea titularului deciziei în legătură cu inițierea unei proceduri de stabilire a încălcării unui drept de proprietate intelectuală în

termen de 10 zile lucrătoare de la notificarea prevăzută la alineatul (8).

(10) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 35, privind modificarea cantităților în definiția transporturilor mici în situația în care se consideră că definiția nu este practică, ținând seama de necesitatea de a asigura desfășurarea efectivă a procedurii prevăzute la acest articol sau, acolo unde este necesar, pentru a evita orice eludare a acestei proceduri, în ceea ce privește componența transporturilor mici.

CAPITOLUL IV

RĂSPUNDERE, CHELTUIELI ȘI SANCTIUNI

Articolul 27

Răspunderea autorităților vamale

Fără a aduce atingere dreptului intern, decizia de acceptare a unei cereri nu îi dă titularului deciziei respective dreptul la despăgubiri în cazul în care mărfurile suspectate de a încălca un drept de proprietate intelectuală nu sunt detectate de un birou vamal și li se acordă liberul de vamă sau nu se ia nicio măsură de reținere a acestora.

Articolul 28

Răspunderea titularului deciziei

În cazul în care o procedură bine inițiată în temeiul prezentului regulament este întreruptă ca urmare a unui act sau a unei omisiuni din partea titularului deciziei, în situația în care mostrele luate în temeiul articolului 19 alineatul (2) nu sunt returnate sau sunt afectate ori nu mai pot fi utilizate din cauza unui act sau a unei omisiuni din partea titularului deciziei sau în cazul în care se dovedește ulterior că mărfurile în cauză nu au încălcat un drept de proprietate intelectuală, titularul deciziei este răspunzător față de orice deținător al mărfurilor sau declarant, care a suferit daune în această privință în conformitate cu legislația specifică aplicabilă.

Articolul 29

Cheltuieli

(1) La solicitarea autorităților vamale, titularul deciziei rambursează toate cheltuielile suportate de autoritățile vamale sau de alte părți care acționează în numele autorităților vamale de la momentul reținerii mărfurilor sau al suspendării acordării liberului de vamă pentru mărfuri, inclusiv de la momentul depozitării și manipulării mărfurilor, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1), articolul 18 alineatul (1) și articolul 19 alineatele (2) și (3), precum și atunci când folosește măsuri corective precum distrugerea bunurilor, în conformitate cu articolele 23 și 26.

Titularului unei decizii căruia i-a fost notificată suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor i se furnizează, la cerere, de către autoritățile vamale, informații cu privire la locul și modalitatea depozitării respectivelor mărfuri și cu privire la estimarea cheltuielilor de depozitare menționate la acest paragraf. Informațiile referitoare la cheltuielile estimative pot fi exprimate în termeni de timp, produse, volum, greutate sau serviciu, în funcție de circumstanțele depozitării și natura mărfurilor.

(2) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului titularului deciziei de acceptare a cererii de a solicita despăgubiri de la persoana care i-a încălcat drepturile sau de la alte persoane în conformitate cu legislația aplicabilă.

(3) Titularul unei decizii de acceptare a unei cereri la nivelul Uniunii furnizează și plătește orice traduceri solicitate de către autoritățile vamale care urmează să intervină în privința mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală.

Articolul 30

Sancțiuni

Statele membre se asigură că titularii deciziilor respectă obligațiile prevăzute în prezentul regulament, inclusiv, după caz, prin prevederea de dispoziții prin care se stabilesc sancțiuni. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

Statele membre comunică, fără întârziere, Comisiei respectivele dispoziții și toate modificările ulterioare aduse acestora.

CAPITOLUL V

SCHIMBUL DE INFORMAȚII

Articolul 31

Schimbul de date între statele membre și Comisie privind deciziile referitoare la cereri și intervenție

(1) Serviciile vamale competente notifică Comisiei, fără întârziere, următoarele:

(a) deciziile de acceptare a cererilor, inclusiv cererea și anexele sale;

(b) deciziile de prelungire a perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină sau deciziile de revocare a deciziei de acceptare a cererii sau de modificare a acesteia;

(c) suspendarea unei decizii de acceptare a cererii.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 24 litera (g) din Regulamentul (CE) nr. 515/97, în cazul în care acordarea liberului de vamă este suspendată sau mărfurile sunt reținute, autoritățile vamale transmit Comisiei orice informații pertinente, cu excepția datelor personale, inclusiv informații referitoare la cantitatea și tipul de mărfuri, valoare, drepturile de proprietate intelectuală, procedurile vamale, țările de proveniență, originea și destinația, precum și rutele și mijloacele de transport.

(3) Transmiterea informațiilor menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol și toate schimburile de date referitoare la deciziile privind cererile, astfel cum sunt menționate la articolul 14, între autoritățile vamale ale statelor membre se fac printr-o bază centrală de date a Comisiei. Informațiile și datele sunt stocate în respectiva bază de date.

(4) Pentru asigurarea prelucrării informațiilor menționate la alineatele (1)-(3) din prezentul articol, baza centrală de date menționată la alineatul (3) este creată în format electronic. Baza centrală de date conține informațiile, inclusiv date cu caracter personal, menționate la articolul 6 alineatul (3), la articolul 14 și la prezentul articol.

(5) Autoritățile vamale ale statelor membre și Comisia au acces la informațiile conținute în baza centrală de date, după caz, pentru îndeplinirea responsabilităților lor legale în aplicarea prezentului regulament. Accesul la informațiile marcate pentru tratare restrânsă, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3), este restrâns la nivelul autorităților vamale ale statelor membre în care este necesară acțiunea. La cererea justificată a Comisiei, autoritățile vamale ale statelor membre pot acorda acces Comisiei la aceste informații atunci când este strict necesar pentru aplicarea regulamentului.

(6) Autoritățile vamale introduc în baza centrală de date informațiile privind cererile depuse la departamentul vamal competent. Autoritățile vamale care au introdus informațiile în baza centrală de date modifică, completează, corectează sau șterg respectivele informații, după caz. Fiecare autoritate vamală care a introdus informații în baza centrală de date este responsabilă pentru acuratețea, relevanța și gradul de adecvare al acestor informații.

(7) Comisia instituie și menține mijloace tehnice și organizaționale adecvate pentru a asigura funcționarea sigură și fiabilă a bazei centrale de date. Autoritățile vamale ale fiecărui stat membru instituie și mențin mijloace tehnice și organizaționale adecvate pentru asigurarea confidențialității și a securității prelucrării datelor în ceea ce privește operațiunile de prelucrare efectuate de autoritățile vamale și terminalele bazei centrale de date aflate pe teritoriul respectivului stat membru.

*Articolul 32***Instituirea unei baze de date centralizate**

Comisia instituie baza de date centralizată menționată la articolul 31. Baza de date respectivă este operațională cât de curând posibil și nu mai târziu de 1 ianuarie 2015.

*Articolul 33***Dispoziții privind protecția datelor**

(1) Prelucrarea datelor cu caracter personal din baza centrală de date a Comisiei se efectuează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și sub supravegherea Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

(2) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente din statele membre se efectuează în conformitate cu Directiva 95/46/CE și sub supravegherea autorității publice independente a statului membru menționată la articolul 28 din directiva respectivă.

(3) Datele cu caracter personal sunt colectate și utilizate numai în sensul prezentului regulament. Datele cu caracter personal astfel colectate sunt exacte și actualizate periodic.

(4) Fiecare autoritate vamală care a introdus date cu caracter personal în baza centrală de date este responsabilă de prelucrarea acestor date.

(5) Persoanele vizate au drept de acces la datele cu caracter personal care le privesc și care sunt prelucrate prin baza centrală de date și, după caz, au dreptul de a corecta, de a elimina sau de a bloca datele lor cu caracter personal în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 sau cu legislația națională de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE.

(6) Orice cerere de exercitare a dreptului de acces, corectare, eliminare sau blocare a datelor se depune la autoritățile vamale și este prelucrată de acestea. În cazul în care o persoană vizată a depus o cerere de exercitare a dreptului respectiv la Comisie, Comisia trimite această cerere la autoritățile vamale competente.

(7) Datele cu caracter personal nu sunt păstrate pentru mai mult de șase luni de la data la care decizia relevantă de acceptare a cererii a fost revocată sau de la încheierea perioadei relevante în care autoritățile vamale trebuiau să intervină.

(8) În cazul în care titularul deciziei a inițiat o procedură în temeiul articolului 23 alineatul (3) sau al articolului 26 alineatul (9) și a notificat autoritățile vamale cu privire la aceasta, datele cu caracter personal sunt păstrate timp de șase luni de la

momentul în care s-a stabilit definitiv prin respectiva procedură că a fost încălcat un drept de proprietate intelectuală.

CAPITOLUL VI

COMITETUL, DELEGAȚIA ȘI DISPOZIȚII FINALE*Articolul 34***Procedura comitetelor**

(1) Comisia este asistată de Comitetul Codului vamal, înființat prin articolele 247a și 248a din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92. Este vorba de un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 35***Exercitarea delegării de competențe**

(1) Comisia este competentă să adopte acte delegate, cu respectarea condițiilor stabilite în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 26 alineatul (10) este acordată Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată, începând cu 19 iulie 2013.

(3) Delegarea competențelor menționată la articolul 26 alineatul (10) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificată în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în aceasta. Aceasta nu aduce atingere validității actelor delegate deja în vigoare.

(4) Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 26 alineatul (10) intră în vigoare doar dacă Parlamentul European sau Consiliul nu au formulat nicio obiecție în termen de două luni de la comunicarea actului Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu au obiecții. Acest termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 36***Asistența administrativă reciprocă**

Dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 515/97 se aplică *mutatis mutandis* prezentului regulament.

*Articolul 37***Raportare**

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 31 decembrie 2016, un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament. Dacă este necesar, raportul este însoțit de recomandări adecvate.

Respectivul raport menționează toate incidentele relevante referitoare la medicamentele în tranzit pe teritoriul vamal al Uniunii care ar putea apărea în aplicarea prezentului regulament, inclusiv o evaluare a potențialului impact asupra angajamentelor Uniunii în ceea ce privește accesul la medicamente în temeiul „Declarației privind Acordul TRIPS și sănătatea publică” adoptate de către Conferința Ministerială a OMC din 14 noiembrie 2001 și măsurile adoptate pentru a aborda orice situație care poate produce efecte negative în această privință.

*Articolul 38***Abrogare**

Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 se abrogă cu efect de la 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 12 iunie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

*Articolul 39***Dispoziții tranzitorii**

Cererile de intervenție acceptate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 rămân valabile în perioada menționată în decizia de acceptare a cererii, în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină, și nu se prelungesc.

*Articolul 40***Intrare în vigoare și aplicare**

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Se aplică de la 1 ianuarie 2014, cu următoarele excepții:
 - (a) articolul 6, articolul 12 alineatul (7) și articolul 22 alineatul (3) se aplică de la 19 iulie 2013;
 - (b) articolul 31 alineatele (1) și (3)-(7) și articolul 33 se aplică de la data la care este funcțională baza centrală de date menționată la articolul 32. Comisia face publică data respectivă.

ANEXĂ

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr. 1383/2003	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 1
Articolul 4	Articolul 18
Articolul 5	Articolele 3-9
Articolul 6	Articolele 6 și 29
Articolul 7	Articolul 12
Articolul 8	Articolele 10, 11, 12, 14 și 15
Articolul 9	Articolele 17 și 19
Articolul 10	—
Articolul 11	Articolul 23
Articolul 12	Articolele 16 și 21
Articolul 13	Articolul 23
Articolul 14	Articolul 24
Articolul 15	Articolul 20
Articolul 16	Articolul 25
Articolul 17	—
Articolul 18	Articolul 30
Articolul 19	Articolele 27 și 28
Articolul 20	Articolele 6, 12, 22 și 26
Articolul 21	Articolul 34
Articolul 22	Articolele 31 și 36
Articolul 23	—
Articolul 24	Articolul 38
Articolul 25	Articolul 40